

АБОНАМЕНТ:

за година 30 лева
за 6 месеца 18 лв.

ОБЯВЛЕНИЯ:

Годежни и венч. 40 лв.
Всички други обявления,
и реклами по 1 лв. кв. см.
Некролози и благодарно-
сти по 2 лв. на кв. см.
Приставски обявления
по 80 ст. на дума.

ИЗТОЧЕН КРАЙ

Орган на Обединената Нар.-Прогресивна Партия
Бургаски Окржг.

Излиза всяка
СЕДМИЦА

Всичко за вестника
се изпраща до
редакцията му.

Директор: К. Илиев
адвокат

Телефон № 112.

Кой култивира разврата?

Дружбашките вестници скърбят, че опозицията не била доблестна и въпреки очевидния факт, за големата свобода на изборите и публичните събрания, дадена нам от Стамбул, тая душманска опозиция безчестно искала да опятни авторитета на властта. Нещо повече ни казва Стамбул: *опозицията съзнателно култивирала разврата между разните слоеве на обществото.*

Като четете човек всичко това, което пишат правителствените вестници, не знае на кое по напред да се чуди, дали на лекомислието на писачите, или на техното началство. Правителствените вестници в ролята на морализатори на бжлгарското общество ни наумяват маймуната в баснята на Крилова, която като видела в огледалото грозната си фигура, тжрсила да упреличи некого на това изображение, но напусто.

Преди всичко ще забележим, че нравствения авторитет на една власт зависи на първо място от качествата на тия лица, които сж облечени с тая власт. Може ли едно правителство, което поверява властта на хора явно осждени не само от общественото мнение, но и от съдебните органи на страната, да претендира на какъв-годе авторитет? Не е ли известно, че ако Стамбул е шеф на партията, то това се дължи не на никакви негови способности, а изключително на факта, че той когато е в опозиция, прибира около себе си всички порочни елементи, за да шумят около неговото име и на улицата, откъдето той дойде на власт? Не с тези ли елементи, пригодни изключително за шайки, си послужи той в изборите? Питаме ний Стамбул, с тия ли елементи ще морализира държавата? Да, морализира се той с тех и когато е в опозиция и когато е на власт. Разликата се състои само в това, че сбиршината, когато е на власт, с удвоена енергия свирепствува по командата на злополучния шеф, и под защитата на официалната власт. Ясно е от тук, кой култивира разврата между разните слоеве на обществото, и трябва да кажем: Стамбул да има доблест, да го признае, и там да тжрси източника на пролетата кржв от изборите и публичните събрания.

Р. Райнов.

Кой ще разреши университетската криза?

Безспорно е, че затварянето на университета е зла напасть както за копнеющия за знания и просвета младеж, така и за просветното дело в нашата страна.

Но... въпреки писмените протести на студенти, професори и гражданство; въпреки няколко кратните им манифестации, при които те изпитаха въжру плещите си нагайките и голите сабли на развилнелата се столична полиция, днешните власти не поискаха да признаят свободата на науката; направиха своите „икономии“ и в резултат затварянето на университета е вече печален факт. **Нашата Alma mater не живее.**

Интересно е, обаче, да се знае нейните възпитаници какво правят. На пръв поглед впечатлението е, че ако не спят, — дремят. Ако това въжрушно впечатление е действителност, не може освен да се каже: „жалко“!

Най-големата опасност за мракобесника при затваряне университета е енергията, амбицията и огорчението на неколкото хиляди млади граждани, черпящи знания от тоя извор. Техната жажда (а без съмнение има такава) за знания е в състояние да ги накара да викнат като един: „Долу мракобесието! Долу мизерните му поддржници!“ „Долу бухалщината и нейните носители!“

„Вие, които погазвате автономията на университета; вие които обвинявате с черен плащ факела на науката, които и да сте, сте мракобесници и бухали бегачи от светлината, затова: — Долу и вие! Попжлзновенията ви ще се осуетят; постжпките ви — обезвердят; престжпните ви ржце — отсекаят, и тжмните ви замисли — пресушат!“

Тия думи на цвета на бжлгарското племе, на децата на бжлгарският народ, които не ще имат в основата си нищо долно, нищо срамно, не могат да останат „глас вопиющ во пустине“!

Те сж стон на идеалистичната младежка студентска душа; те сж протестен глас на жаждущи за просвета; те сж предупреждение от утрешните обществени дейци; те ще бждат заплашване от здравомислящата бжлгарска просветена младеж, чието е бждещето; те ще бждат запеведта на свободната и не тжрпяща вериги наука; те ще бждат, най-сетне, повелението на неспжваемите, от никого и с нищо, човешки разум и мисъл и ще бждат подети от всичко здравомисляще в тая страна, от всичко обичаще науката и просветата, — от целокупният бжлгарски народ.

„Който го затржни, той ще го и отржжи“ — бе казал един днешен министър.

Знае се кой затржни тоя въпрос и като се има пред вид неговата ниска култура и боязжн от светлината, можем смело да кажем: „Не който го затржни, той ще го и отржжи, а комуто пречи това „затржжване“ — той трябва да се заеме и да го отржжи!“

А, тия които страдат от тоя жест на инатжжк от страна на „просветеният“ ни просветен министър сж: студентите, професорите и бжлгарският народ. В техни ржце е разрешението му и те трябва да го разрешат. Нека студентството се освободи от апатията, която го души от

месец насам! Нека професорите престанат да се лутат и таят в „неопределеното си положение“! Нека гражданството вземе по-присжрдце тая работа и въпроса ще се „отржжи“! Налага се прочее енергична акция от страна на тия три най-силни морално фактори в нашата страна.

Разбира ли се, и ще се разбере ли, ако още не се е разбрало, всичко това? Да се надеваме!

Не допустимо е златната младеж на бжлгарското племе да поиска да се запише с черни букви името й в културната история на Бжлгария, като сжж своята пасивност дава възможност да се газят най-вулгарно, най-святите неща на един народ: неговата просвета, неговата култура, неговият дух обичащ културният подем! Редом с това тя не може и не бива да забравя и своите „малки професори“ и „нисши университети“ — учителите и основните и средни училища, чиито свободи и права не по-малко сж погазани.

Нима бжлгарският народ ще се отнесе с пренебрежение към опасността, която грози да унищожи неговият духовен хлеб, на когото той дължи своето прогледване, освобождение то си от духовна слепота и нищета? — Не!

Бжлгарските професори трябва да излезат вече на лице. Техната акция ще намери общо удобрение, защото не собствена кауза ще защитават те, но тая на науката, а те сж нейните жреци.

Нека имат куража да поведжт своите студенти и въжн от университета, срещу реакцията, така както ги водят и в аудиториите, в борбата срещу тжмнината и невежеството. Делото им не ще бжде по-малко свято!

Студентите в столицата да стегнат по-добре редовете си, а тия от провинцията да влезат въжв връзки, да организират борбата по околии, да плжзнат по села и градове и да издигнат мощен глас на възмущение. Народа — техните бащи и братя, не ще ги изостави, той ще ги подкрепи.

Те ще бждат спокойни, че сж изпжлнили достойно своя дълг и ще имат на своя страна победата, както имат и правдата, само когато успеят да направяж, щото в даден момент да се изтржгне от гжрдите на целокупният народ единодушният вик: „Вжжстановете автономията на университета! Вжжвжрнете правата на студенти, професори и учители! Дайте на младежта възможност да получи знания, като намалите учебните такси и се погрижете да им се намерят жилища!“ „Не сторите ли това, — въжрвете си!“

Разбжр се вече, че борбата излезе въжн от университетските врати и въжприета там, ще ни докаже, че само така ще се разреши университетската криза.

Хр. Ник. — студент.

Дядо Райно.

ФЕЙЛЕТОН

Градинско забавление.

На Велик-ден, случайно попаднах на едно забавление, дадено в градската градина. Чудна обстановка — Венецианска нощ бе свила криле — мистериозна незначна надничаше из зад всека шубржжа. Аз стлпвах предпазливо и из под вежди поглеждах наоколо, сякаш да не наруша тайнственната обстановка. Музика-

ОТЗИВИ И БЕЛЕЖКИ.

Неплачете, но се защищавайте.

Бжлгарските граждани и селяни не трябва да плачат и се оплакват, когато ги бият и арестуват, но трябва да се защищават.

Ако стражара, пристава или началника бие едно, стечете се десет, съберете се сто, хиляда и поставете джржавния чиновник, вашия служител, в рамките на неговата длжжност, в границите на закона. Това ви дава право основния закон, гарантират ви го всички закони, заджлжават ви обществените заповеди. В с. Телиш, полицията арестува г-н Д-р Данев. Заведоха го в Плевен. Гражданите се събират, протестиражт, викат и отнимат г. Д-р Данев от ржцете на полицията. Последният остана посрамнен и вече не се е опитала да го арестува. Въжв Варна, дружбашите, подкрепени от полицията, се опитаха да развалят митинга на опозицията, но бежа смазани от събрания се народ. Тжж се пазят права. Тжж се пазят свобода. Така трябва да постжпят всички граждани и селяни в подобни случаи. Стига толкова плач и оплаквания. Плачжт и оплакванията сж за малодушните. А всички граждани и селяни, които се мислят за сжзначителни, нека знаят, че законите сж гарантирали правата им от всеко посегателство, и че обществения дълг им заповедва с всички средства да пазят свободите си.

Деморализация.

Даже и близките до правителството вестници почнаха да говорят за възтжките в днешно време.

Ние по рано цитирахме писаното въжв в „Селски Глас“; сега ще цитираме в „Дневник“. Тоя последния пише, че в някои министерства и учреждения сж станали крупни ге-шефти, които осетяват джржавното сжжровище с милиони лева. Тая деморализация „Дневник“ отдава на липсата на контрол. Смеем се на турците, но такива работи днес в Турция не стават и всички злоупотребителители се наказват и никога не се амнистират. Там Султана не взема под свое покровителство рушветчиите, крадците и атентаторите. А у нас? Самите рушветчи, крадци и атентатори, се гаврят с властта, защото знаят, че тя не смее да ги предаде на сжд, защото е дала позорни заджлжения...

Готвят нови престжпления.

Днешните управници с един цинизм възможен само при сжвест, каквато е сжвестта на Стамбул, разправят в официозите, че имало шайки в Бжлгария, но те били устроени от опозицията, и че полицията трябвало да вземе мерки да арес-

та отдавна свиреше никакъв си валс и из тесните алеи, където и месеца не може да провере своето любопитно око, се долавя леко шумоление на рокля, бжрзи отжжслечни думи и после, нещо подобно на чупене на лешници. Знаеш, любопитен сжм като Ева и реших да се спра на сенка, край една алея и да слушам. И действително, имало й защо да се спра — аз чух следния разговор:

— Е, да, но кой би предположил, че ще се въжрнат толкова скоро от баните?

тува шайкаджиите на опозицията в време на избори и митинги. Това ще рече: да се арестуват всички видни агитатори на опозицията, всички по събудени избиратели, които будят народа със своята бодрост и слово. Нека българските граждани не си затварят очите пред тия подготвления на окапалата дружбащина, и нека се въздържат от готzenia капан. Те не са един, не са двама, те са множество; те са цел народ; те не могат да арестуват цел народ. А на управниците, които искат да си служат с подобни мерки, ще кажем, че тех ги чака съд; те с тия мерки ще намерят затвора.

Положението на Кабинета.

Съобщават ни от София, че на ново се е заговорило за едно бъдеще сменяване на кабинета. Слуховете за криза намират широко разпространение сред масата, благодарение на създаденото положение, при което всеки казва, че тоя ред на работите не може да продължи.

Новите слухове, които имали източника си от лица близко стоящи до управляващите, се свеждат към това, че правителството ще поиска от дружбашкия конгрес да се произнесе върху нотата на репарационната комисия и щело да се оттегли.

Според нас, тия слухове се пускат с предназначение да се залжат тонковците и да им се отбие погледа от новите „мероприятия“, които се готви да предприеме правителството.

Ние отбелязваме тия слухове само да подчертаем, как обществото чака като една насжизна нужда сменяването на кабинета, което да донесе със себе си и сменяването на системата на управление.

ХРОНИКА

Утоляваме* всички наши абонати, които още не са изплатили абонамента на в. „Източен Край“ да ни го изпратят незабавно с пощенски запис. С това те ще услужат много за редовното излизане на вестника.

От Редакцията.

Големи закжснения. Оплакванията за големи закжснения на треновете зачестиха. Кой знае кога дирекцията на железниците ще тури ред в разписанието на влаковете.

За гробищата. Обръщаме вниманието на общинските и духовните власти, щото всека една от тях, в кръга на своята компетентност, да се погрижи за по-скорошното ограждане на сливенските гробища, за-

щото е срамът и грехот да стоят те разградени. Ние можем да наброим много села с по 100—200 къщи, които са оградени гробищата си с каменни огради, а из сливенските гробища пасят добитците и играят децата.

Не е ли язък за стотините хиляди левове, които гражданите харчат в памет на своите скъпи покойници за паметници и др., а последните се оставят в ръцете на децата да ги чупят и драшат с разни скверни изрази?

Нечисти вагони. Пътници ни се оплакват, че вагоните по линията Сливен—Зимница са съвсем нечисти и често човек трябва да стои в тях с кърпа на носа. До колкото знаем, има определена служба за чистотата на вагоните, но не знаем тая служба защо се не изпълнява. Ако е въпроса да съществува тя само на книга и да се оставят пътниците да се врътат в нечистотии, то е друго, но ние мислим, че дирекцията знае колко опасна е нечистотията във вагоните и колко лесно тя може да послужи за проводница на опасни болести.

Окржжна сбирка. На 6 и 7 то го се състоя в Ямбол окржжна сбирка на Младежката група при Обед. Народно-прогресивна партия в Бургаски окржг.

Гробът на х. Димитр. Тъжно впечатление прави гробът на х. Димитр войвода, оня герой от далечното минало, който сложи костите си пред олтаря на свободата и даде пример на подражание на грядущите поколения Сливен. Градът на тоя герой, има големи задължения към неговата памет. Неговия гроб завчера видехме в едно тъжно положение. Счупени стъкла, разкъсани книги, смет е нахвърляно върху него. Неволно човек се пита: нима в Сливен няма кой да се погрижи за почистване гроба на бореца; нима няма кой да се засрами пред гледката, която представлява обраслата с буренаци купчина от прах и покрита с воняща смет? Де е общинската власт; где е най-послед комитетът „х. Димитр“? Нема ги! Каква по ужасна индиферентност от това? Един чужденец, който би пожелал да види гроба на великана, би настържнал пред гледката, която представлява той и би плюл върху признателността на българина; той би видел, че в нас не се тачи паметта на ония, които безукоризнено са служили на отечеството, че в нас се забравя миналото, че в нас не съществува страх от историята.

Ние подканяме общинската власт да изпълни своите задължения за да отърве градът ни от един срам, че е обжрнал гроба на х. Димитр на махаленско бунище.

Нощни оргии. От няколко време насам, маса младежи от разнообраз-

на възраст и пол към полунощ скитат из улиците и с песни и свирни тревожат целия град, когато жителите му, като занаятчи и работници, имат нужда от спокойствие и почивка.

Ние обръщаме вниманието на властта върху тия работи и искаме от нея осигуряване спокойствието на гражданите.

Концерти.

На 29 април, събота вечерта, бе даден концерт от тукашното туристическо д-во „Сините камъни“, който се изнесе задоволително. Похвална е инициативата на д-вото, съставено по-вече от младежи, които трябва да се подкрепят и от останалата част на младото общество в града ни в това им трудно но смело начинание.

Още по похвална е инициативата на съгражданина ни Г-н Михаил Тодоров, известен музикант—композитор, с който сливенци се гордеят, за постановката, макар едно явление от II действие на ОПЕРАТА КАРМЕН за пръв път на тукашната сцена, правеше впечатление ансамблът и изпълнението на оркестърът изобщо, а особено в громките пасажии, където ясно изпъкнаха темперамент присъщ на „Мишо“, от което явствува, че не малко труд е положен от негова страна.

Общо ролите беха задоволително изнесени, па и повече неможеше да се иска, тъй като не артисти, а любители играха.

Хвала нему и на тия млади любители на изкуството, които се стремят да допринесат за увеличение музикалната култура в градът ни.

Артиста-виолонист г-н Т. В. жаров, изнесе блестяще своя концерт в среда 3 май вечерта.

Строгостта в изпълнението, която пролича отначало до край и мекият сигурен тон, показват голема степен на амбиция и предричат колосално бъдеще на младия цигулар.

При все това обаче сливенци не го удостоиха с масово посещение, каквото той заслужаваше.

К. П.

Новоселско училищно настоятелство

ОБЯВЛЕНИЕ № 46

На 22 май т. г. от 2—5 часа подир обед в канцеларията на Новоселската община ще се произве търг с явна конкуренция за продажба следните строителни материали добити от разваленото училищно здание: 5500 здрави кермиди, 1200 полуждрави кермиди, 50 клгр. железно пенджерлък 4 куб. метра годеи и полугодеи строителен материал.

да разчиства пътя на тия деца, да отваря хоризонти, да създава богосте, да...

— Да работи наравно с мъжът и наравно с него да се ползува от изработеното.

— Да, това е основното искане от чист домашен характер на феминизма.

Мустака на сухия г-н се изкриви неестествено и сякаш подире увисналата му буза.

— Един въпрос, госпожице. Аз мога да ви поздравя с чудния успех, който има феминизма. В България той тържествува още от 500 години и вие можете да му се радвате когато поискате. На, идете в селата—там и жената и мъжът работят наравно—между тях разлика няма—изработеното е общо—потребити са общи... Вие сега начело с г-жа Анна Карима идете да разбивате отворени врати. Влезте през тия врати и последвайте примера на нашите битови феминистки.

— Да ора? Да живея в парцали? — Е, да—нали равноправие се иска на българска почва.

Сливенската Жорж Занд забележи, че аз слушам и една дяволита ус-

Първоначална цена за материал 4000 лева.

При липса копувачи материал целио ще се продаде по части. Закона за бюджета отчетен предприятията са задължени конкурентите.

с Ново-село, 28 април 1922

От Настоятел

Изп. д. № 164 922

Съдебен пристав при Слив.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1431

Явявам че от еднократно куване настоящето ще по дължи 31 дни продажбата на юните имоти находящи се щето на с. Скобелово:

Нива в местността „Кючука“ от 25 декара при граници: Кжнев, Мускуджалийски, две страни герен, оценена 132 декара, при граници: Герамитров, Попов път, Митю Иван Влаев, оценена 237 лева.

Имота принадлежи на настите на Васил Недялков от Скобелово, оценена 1024—1028 от Гр. Сливен, 4 май 1922 год.

Съд. Пристав: Ст. П.

Изп. д. № 628 921.

Съдебен пристав при Слив. окр.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1467

Обявявам, че след еднократно публикуване настоящето в „Източен край“ ще почне и продаден, последния ден до 5 ч. ще се извърши продажбата на нива недвижим имот:

1) нива (келеме)—мараш в щето на гр. Сливен в м. „Раме“ от 5 декара при граници: Митков, път за дола и Никола нов с оценка 50 лева.

Горния недвижим имот е на Д. Даракчия от гр. Сливен и продава за изплащане джамията Георги Невес от гр. Ямбол изпжлнителен лист № 18 от 5 год издаден от I Ямбол. мир.

Продажбата ще се извърши целарията ми в гр. Сливен вилата на чл. чл. 1004—1026 сждопроизводство.

Желающите да купят, могат явяват в канцеларията ми в гр. Сливен всеки присъствен ден и да преглеждат книгата и на гр. Сливен 8. V—1922 год.

I Съд. пристав Ст.

мивка заигра по цъвналите. Тя се извърна, изгледа наоколо, ле се впусна и улови един мив подир под ръка и тргна през ната алея...

Аз се изсмех на доводите ната и другата борящи се с и отминах...

Близко до музиката, се е изла на едно канапе средна-портна и мечтателно е забила по тжминната. До нея стои един лав господин. Тъжни са техните...

— Да вървим, казва той.

— Опустяла ти къщата.

— Децата ще чакат, ставай.

— Чума ги помела.

Счетох за нескромно да присуствам на сцени, които говорят драмите на семейния живот отдалечих.

Музиката свиреше... и кар се меняха като в някой доскоп...

А чудна „Венецианска“ повече и повече свива крив морния град.

Прибрах се в стаята.

Печатница „ЗВЕЗДА“ Игнат Попов

— Требваше да предположиш всичко.

— Чуден човек си, Боже мой. Нея вечер той даже не се отбил и в „Зора“ по обичая да пие един-два спирта... (ветърът духна по силно... и трепетливия глас на жената се изгуби в шумът).

— То е в смущението...

— Да, в смущението, а не питах ли мене?

Изглеждаше, че те са склонили да се обявят в квіт. Настана мълчание дълго, мъчително, нарушено само от шум приличен на този, когато се чупат лешници...

Мене това не ме изненада, защото знаех, че присъствувам на градинско увеселение и естествено... хората трябва да се веселят...

Напуснах сенката и отминах напред из осветената алея. До един бор стои една г-ца, цела покрита с муселин и дантели и в ръката си държи увехнала китка от моминска жлза. Тя спори с един сух господин. В жеста ѝ има нещо мъжествено.

— Колкото и да искате да ме убеждавате в противното, не можете ме накара да отстъпя от своето. Г-жа

Анна Карима притежава бистър ум, който поражда със своята положителност. Това, вие можете знаете добре, и това, което ви смущава е, че тя поема на плещите си изнискането и възтържествуването на жената в къщата, в общественния и политическия живот.

Вгледах се в лицето на пламенната защитница на женското равноправие. Премерих нейния жест и стори ми се, че виждам Мари Рен, Жан Дезире, Юлия Фанферно, Жорж Занд, Олимпия Тунс—тия равноапостолки на феминизма, които в припадък на самоверие, удариха камбаната на резката акция и смутиха пашалъкът не можете.

Приятно ми бе да слушам сливенската феминистка и се спрех от страни.

Сливенската Жорж Занд (после научих, че тя и по чувства, и по ламтеж на кипяща страст, и по настичане на „другари“, досущ приличала на безсмъртната французойка) настъпваше смело със своите доводи...

— Позорно е сегашния век да търпи жената като инструмент на удоволствие — нейното предназначение не е само да ражда деца, но и